

כוחה האוניברסלי של היהדות נפלג - - לשנים: בצורתה העצמית נעשתה היהדות אמונה אוניברסלית גלותית (כנ"ל): היא נפרדה משרשיה האתניים וקיימה ביחודה אומה מפוזרה ומפורדה בכל הארצות. אולם גדול היה כוחה גם להחריב את האלילות כולה, אלא שדבר זה השלימה בידי שתי הדתות שיצאו מקרבה, היהדות רק סללה דרך לפני הנצרות והאיסלם, אבל היא גופא נשארה נחלת "העם שבקרבו נולדה".

אין י.ק. מדגיש שבכך הוא חוסם כל רעיונו כי היהדות היתה כנסיה דתית, והאויזיאה הדתית עמדה במרכז קיומה. היהדות היתה ונשארה אומה (יחידה איתנית, בלשונו של י.ק.) והחזון המשיחי והזיקה לא"י כמרכז הגאולה ייחדו אותה מכל שאר האומות, והאידיאה הדתית היתה רק אחד הערכים של אומה זו, ומשום כך לא נעשתה דת אוניברסלית כי אם דת ישראל היתה לאומית.

29.7.56, יום א'

טיילתי הבוקר מחוץ לעיר במשך שעה (4 קילומטר רגילים שלי) ואח"כ ערכתי שדר להמשיך שיועבר לו טלגרפית ע"י קדרון או אבן.

- ממשלות המערב זועמות - וושינגטון מאופקת, כמוכן, אבל, חוששני לא יעשו כלום. צרפת לא תעיז לפעול לכדה, אידן אינו איש פעולה, וושינגטון תתחמק מכל תגובה. האמצעי היעיל היחיד הוא להפוך את התעלה לתעלה בינלאומית, ממשית. כלומר שרק גדה אחת תהיה במצרים, והגדה במדינה אחרת, אולם המערב לא יעיז לעשות צעד כזה, ולישראל אין די כוח אדם להחזיק מדבר סיני. היטלר עזר למוסוליני המצרי.

כשביקר בארצנו מונטבטן הסכים לדעתי שזוהי היתה שגיאה פטלית מצד האנגלים שלא נתנו לנו להגיע עד התעלה, אבל אידן אינו מונטבטן, ובעם של מיליון ושש מאות אלף איש לא נוכל להחזיק במדבר גדול וריק זה. אין גם ספק שרוסייה עומדת מאחור נאצר.

- י.ק. שהתעקש לראות כמונותיאיסמות מהות העם היהודי הגיע למסקנה עקבית וְאִבְסוֹרֵדִית כִּי "הַנְּצִרוּחַ וְהַאִיִּסְלָם הֵיוּ מִתֵּן תּוֹרָה, מִתֵּן תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, לְעוֹלָם הָאֱלוּקִי, בְּרוּחַ הַגּוֹיִים (הַדְּגִשָּׁה שֶׁל י.ק.). בְּהֵן נִיתְּנָה תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים אַחֲרֵי שֶׁנִּפְרְדָה מִגּוֹרֵל הָעַם הַיְהוּדִי בְּגוֹלָה (כ"ל)".

- כִּשֶׁשׁ לִפְנוֹת עָרַב בָּא הֵנָּה מִשֶּׁה אַחֲרֵי הַלוּוִית אִמּוֹ. הוּא סָבּוֹר שֶׁיֵּשׁ לְהַחֲלִיף אֶת דָּן בְּעוֹזֵר אוֹ בְּלַנְדוֹ. הוּא כּוֹחֵר בְּלַנְדוֹ. אִינּוּ חוֹשֵׁב שֶׁעוֹזֵר לֹא יִקְבַּל מְרוֹת. בִּיקְשָׁנִי לְשׁוּחַח עִם אַכְרֵהֶם יִפֵּה, לַנְּדוֹ וְעוֹד אַחֲדִים עַל הַמַּצֵּב בַּח"א. הוּא מַצִּיעַ לְתַכְנֵן אוֹ פְּרִיצַת אֵילַת אוֹ כִּיבוֹשׁ רְצוּעַת עֵזָה (הוּא חוֹשֵׁשׁ לַכֶּךְ מִפְּנֵי רַבּוּי הַפְּלִיטִים) אוֹ כִּיבוֹשׁ סִינִי. אִמְרַתִּי לוֹ שֶׁעֲלִינוּ עִכְשָׁיו לְדַאֵוֹג לְקַבֵּל הַצִּיּוֹד בְּמַהִירוֹת הָאִפְשָׁרִית וְלֵאִימּוֹן אֲנִשִּׁינוּ לְשִׁימוּשָׁה. כִּשְׁיֵהִיָּה פֶה הַצִּיּוֹד נִרְאָה מֵהַ לְעִשׂוֹת. לְע"ע נִשָּׁב בְּמִנּוּחָה אִם לֹא תִהְיֶה פְּרוֹבּוֹקְצִיָּה חֲמוּרָה מִצּוֹ מְצָרִים.

מִשֶּׁה הִסְכִּים אֵתִי כִּי רְצוּי לְכַנֵּס עוֹרְכֵי הַעֲתוּנִים וְלִמְסוֹר לָהֶם - בְּלִי פְּרִטִים - עַל עֵיִסְקוֹת הַנֶּשֶׁק, כְּמוֹכֵן מְכַלִּי לְהַגִּיד מֵאִין. אִסַּע לְשֵׁם כֶּךְ מִחַר לַח"א.

- מִסְרַתִּי לְעֲתוּנוֹת הַכַּחֲשָׁה עַל הַבְּדוּחַא שֶׁל הַשֶּׁנְטִז'יִסְטִים מ"הַשּׁוֹרָה" דֵּר. אִפְלָבוּם וְהַעֲצָנִי.